

ILLVSTRISSIMO,

ATQ. EXCELLENTISS.

D. IAC. BONCOMPAGNO

Generali S. R. E. Gubernatori

CAROLVS SIGONIVS.

RECLARA hominum Italicorum ingenia, Illustris. atque Excell. Domine IACOBÉ, cum ætate nostra, incredibili veterū omnium laudandarū artium studio, ac singulari propè cupiditate flagrarint, in hoc tamen uno, quod interdum mihi mirabile accidit, præter modum obtorpuisse, atque à semet nescio quomodo degenerasse videntur, quod antiquum Italiae statum, remq; ipsam post Romanum euersum Imperium publicam prorsus adhuc in tenebris consenescere, atque in ipsa vetustatis caligine obsolescere permiserunt. neque ea aut cuiusmodi fuerint, indagare, aut comperta in lucem ad posterorum notitiam prodere studuerunt. Hoc autem maiore me afficit admiratione, quod ij casus post Romanas deletas opes in Italia inciderunt, qui non solum magnitudine sua possent doctorum omnium industriam, ac studia excitare, verum etiam varietate ipsa imperitorum animos facile retinere, eosque incunda quadam frugifera lectionis voluptate replere. Etenim si superiorum memoriam temporum cogitatione complecti, ac memoria repetere voluerimus, profecto inueniemus, nec memorabiliores unquam motus in terris extitisse, quàm cum barbara nationes efferata libidine nouæ regionis elata florentem sese in Italiam intulerunt: neque insigniores Italicis rebus calamitates ullo tempore contigisse, quàm cum immani earundem irruptione non pulcherrimi solum agri, nobilissimaq; oppida eius direpta passim, vastata, atque incensa, sed integra quoque

* ij